

Sevéda je laže, odkrito napako iztrebiti, kakor nepopoljšljivo mlačnega vneti za pouk. A vender imejmo potrpljenje! Spominimo se, da tudi volja je dar neba, katera tej senčni cvetki ni podeljena; soditi jo moramo s prizanesljivostjo. Nepremišljena izjava vzpodbuja mlačnost in napravi otročjo dušo še nepristopnejšo. Zasmeh, zaničevanje pri slaboumnem otroku je pa zrno strupene zlobnosti v otročje srce. Manj ceniti ne smemo tacega otroka nikdar! On in njegovi součenci naj spoznajo, da ga ljubimo ter imamo ž njim potrpljenje in trud. Očitati mu ne smemo nikdar njegove kratkoumnosti — nič bolj ne žali; potruditi se moramo z neumorno prizadevnostjo mu dokazati, da tudi on v življenji koristiti more, če tudi le z malenkostjo.

Ravnajmo ž njim dobrovoljno in prišrčno, da se dobrega čuti v šoli, da mu ne bodo otročja leta, na katere se drugi z radostjo spominjajo, za vedno ogrenjena. Dajmo mu poguma, naj vpraša, kedar ne vé in ne

razume. Vedno moramo imeti čas za tacega otroka. Če zapazimo najmanjši napredek — neznatno dovršitev, spodbujajmo ga s prijazno pohvalo. Ubozemu bitju, kateri nikoli kaj prav ne stori, dé ljubeznipolno priznanje tako dobro! Vesel pogled, dobra beseda, prijazen smehljaj, majhno darilo stori ga veselega in malo srce se ukloni in osreči. Resnično je: „Die Kinderherzen zu beglücken bleibt doch das schönste immerdar“. Otrok naj spozna krepilen občutljaj, drugim veselje napravljati.

Če je pa ves naš trud zaman, če naše delo na otročji duši ni z uspehom venčano, zadržimo vsaj ostro besedo nejevolje ali zasmeha ter tolažimo se, da ni zlobna volja, le nesrečna naravna nadarjenost, katera ovira naš napor za poboljšanje. Ne smemo pozabiti, da nismo stvarniki, le vrtniki teh ljubih človeških rastlin. Dana nam je naloga z razumnostjo jih gojiti, ves drug uspeh nam je pa izročiti stvarnikovi roki.

Marija Šerc — Domžale.

Iz šolske delarne.

Namen šolske delarne je, otroka poleg dušne izobrazbe, katero naj mu dá ljudska šola, privaditi vsaj nekaterih ročnostij, katerih toliko potrebuje človek v življenji, vzbuditi v njem veselje in ljubezen do dela; otroka vzgojevati tudi z delom in ga tako duševno in telesno čvrstega, izobraženega oddati javnemu življenju.

Dokler delo ne sramoti človeka, ne moremo trditi, da šolske delarne treba ni, in če res v zdravem telesu biva zdrava duša, ne more biti nikakor napačno, ako otrok, mesto pohajkovati, postopati in lenariti okoli, dela in se uči v šolski delarni. Kaj učini lenoba, kaže nam zgodovina. Dokler so bili Perzijani, Egipčani, Rimljani i. dr. delavni narod, bili so gospodarji tedaj znanemu svetu, a ko so se polenili, propadlo je njihovo gospodarstvo. Kako daleč privede narod nede-

lavnost, kaže nam dandanes Turčija. Narod omikati, duševno izobraziti, a tudi ohraniti mu sedanjo delavnost, obuditi pri mladini taisto, je in bodi namen naši šoli.

Na deželi zapusti deček šolo z dvanajstim letom. Roditelji ga porabijo potem pri raznih delih, zlasti pa mu izročé službo pastirja. Kakšno pa je življenje dandanašnjih pastirjev? Dragi bralec, idi v poletnem času jedenkrat na oni kraj, kjer se pase vaška živina. Malokdaj — da, nikoli ne bodeš dobil pastirja pri živini, zbrani bodo vedno in pri njih tudi še drugi otroci in tam počenjali raznovrstne neumnosti in nerodnosti. Kakor za stavo pušijo ti tobak in igrajo, če denarja nimajo — za gumbce. Živina, sama sebi prepuščena, pase se svojevoljno in večkrat zaide v škodo, s katere jo pa zopet s preklinjanjem, rotenjem in tepenjem izženó.

Pašniki so kraj, kjer se naša mladina posu-
rovi — nauči onega zlega, katero se prerado
soli predbaciva. Ako bi se pa otroci
vadili ta čas v delarni ter pri različnih, nji-
hovim močem nikakor ne pretežavnih delih
dobili veselje do dela, gotovo bi tudi rodi-
telji potem otroke silili v delarno in jih ne
uporabljali prezgodaj za pastirje, gotovo pa
ne pustili pohajkovati.

Šolska delarna pa more vzboljšati tudi
materijelno stanje naroda. Vsakemu je znano,
da se poljska dela izvršujejo po letnih časih,
večinoma le v lepem vremenu. Ker so naše
kmetije večinoma bolj majhne, preostaja po-
ljedelcu dokaj časa, katerega je pred napravo
železnice uporabil za vožnjo, pozneje z raz-
nimi deli v gozdu. A to je v nekaterih krajih
minulo že popolnoma, v drugih pa bode go-
tovo tekom nekaj let. Ako šolska delarna le

toliko učini, da si bode vsak kmetovalec na-
pravljal zopet sam razno orodje, zlasti pa
razno leseno opravo in ne kupoval vsega,
uspeh bi bil dovoljen; če pa se pomisli, da
se mladina izuri v šolski delarni toliko, da
si pozneje z izdelovanjem raznih lesenih rečij
za kupčijo, kakor okvirov, škatljic i. d. za-
služi kak krajcar, da postane mladina roč-
nejša in pripravnejša za druga rokodelstva,
postane taista neprecenljive vrednosti, ona
bode narodu jeden do sedaj nepoznan vir do-
hodkov.

Poljedelstvo, sadjarstvo in izdelovanje
lesene robe pokrilo bode narodu ves pri-
manjkljaj in lahko bode zopet plačeval davke,
lahko vzdrževal šolo, preverjen, da mu šola
dá omiko, a tudi blagostanje.

V. Ribnikar — Dol. Logatec.

Druga skupščina

„Zaveze slovenskih učiteljskih društev“.

„Zaveza slovenskih učiteljskih
društev“ bode imela dne 25. in 26. vel.
travna t. l. v Celji svojo II. skupščino s
sledočim vzporedom:

A. V nedeljo dne 25. t. m. ob 4. uri
popoldne v Čitalničnih dvorinah seja uprav-
nega odbora „Zaveze“.

B. Ob 5. uri istega dne v imenovanih
prostorih zborovanje delegatov z na-
stopnim dnevnim redom:

1. Pozdrav podpredsednika „Zaveze“;
2. Poročilo tajnikovo: a) o delovanju direk-
torija in upravnega odbora „Zaveze“; b) o
delovanju učiteljskih društev, ki so člani „Za-
veze“; 3. Poročilo blagajnikovo; 4. Določite-
tev: a) poslovnega reda (§ 29. pr.); b)
vzporeda za glavni zbor (§ 21. pr.); 5. Pre-
mena društvenih pravil; 6. Določitev dru-
štvenega glasila (§ 21. pr.); 7. Določitev
letnih doneskov od članov „Zaveze“ (§ 21.
pr.); 8. Volitev 4 rediteljev za glavni zbor.

9. Volitev jednega podpredsednika in jednega
tajnika za glavni zbor; 10. Določitev časa
prihodnji (III.) skupščini „Zaveze“ (§19. pr.);
11. Volitev ocenjevalcev spisov, ki tekmujejo
za nagrado in se v tekočem letu v društvenem
glasilu priobčujejo; 12. Nasveti in predlogi.

C. V ponedeljek, dne 26. t. m. ob 10.
uri dopoldne:

Glavni zbor

v veliki vrtni dvorani „Hotel Koscher“: 1. Po-
zdravi. 2. Dnevni red po sklepu delegatov.

D. Po glavnem zboru zborovanje de-
legatov, pri katerem se voli novi upravni
odbor „Zaveze“ in za tem skupni obed (banket)
pri Koscher-ji, kuvert po 1 gld.

Za glavni zbor so naznanjena sledeča
predavanja: 1. „O didaktofonu“ (g. A.
Luznik); 2. „O važnem gmotnem vpra-
šanji slovenskega učiteljstva“ (g. I.
Lapajne); 3. „O risanju brez stigem